

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 334

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 ¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	2–5
Decizia nr. 825 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
64. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru completarea art. 214 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 14/2018	9
432/734/1.851. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Societății Comerciale „Exploatare Sistem Zonal Prahova” — S.A.	10–12
758/1.872/769. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea de Administrare a Participațiilor în Energie — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	13–15
945. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.040/2018 privind stabilirea operațiunilor care dau dreptul la debitarea contului de TVA	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 501**

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, excepție ridicată de Societatea IAC Management — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44.371/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 242D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Adelina Petcu, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 263D/2019 și nr. 415D/2019 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, excepție ridicată de Societatea IAC Management — S.R.L. din București în dosarele nr. 43.504/3/2018 și nr. 44.912/3/2018 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Adelina Petcu, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 415D/2019 partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 263D/2019 și nr. 415D/2019 la Dosarul nr. 242D/2019.

6. Atât partea prezentă, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 263D/2019 și nr. 415D/2019 la Dosarul nr. 242D/2019, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Se arată că prin instituirea sancțiunii ce presupune respingerea, ca inadmisibilă, a cererii în cazul nedepunerii cauțiunii prevăzute de lege se încalcă principiul egalității în fața legii. De asemenea, în contextul în care se formulează mai multe contestații, se poate ajunge la plata unor sume foarte mari. Mai mult decât atât, se încalcă accesul liber la justiție, ajungându-se la situația în care acesta devine teoretic și iluzoriu. Se mai arată că autoritatea contractantă nu este obligată să constituie cauțiune.

8. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în parte, ca inadmisibilă, și în parte, ca neîntemeiată. Astfel, se arată că autoarea excepției solicită modificarea și completarea legii. În opinia sa, autoarea excepției de neconstituționalitate solicită adăugarea autorității contractante în rândul subiectelor de drept care trebuie să plătească o cauțiune. De asemenea, indică jurisprudența relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015. În ceea ce privește cuantumul cauțiunii, se arată că valoarea cauțiunii este un procent dintr-o singură cifră, absolut rezonabilă. Cel care dorește să obțină un contract oricum se obligă să efectueze niște cheltuieli, să avanseze o sumă de bani.

9. Având cuvântul, în replică, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate arată că nu a solicitat modificarea legii, ci să se constate că există un tratament diferit aplicat unei situații similare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Sentința civilă nr. 221 din 17 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 44.371/3/2018, Sentința civilă nr. 102 din 11 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 43.504/3/2018, și prin Încheierea din 6 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 44.912/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, excepție ridicată de Societatea IAC Management — S.R.L. din București în cauze având ca teme Legea nr. 101/2016.**

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că textul legal criticat este neconstituțional deoarece îngreșește accesul liber la justiție, posibilitatea persoanei vătămate de a contesta actele autorității contractante fiind iluzorie și doar la îndemâna marilor participanți la procedurile de atribuire, care își permit să depună cauțiuni într-un cuantum exorbitant, creându-se astfel un tratament diferențiat și discriminatoriu, în funcție de resursele bănești de care dispun contestatorii.

12. În acest context, textul criticat încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, pentru că se aplică unor operatori economici aflați în situații diferite, ce ar trebui să beneficieze de un tratament juridic diferit. Astfel, textul criticat permite formularea contestației în materia achizițiilor publice numai operatorilor economici care dispun efectiv de sume foarte mari, pe care le indisponibilizează pe perioade îndelungate, înlăturând operatorii economici care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de documentația de atribuire, dar nu pot indisponibiliza sume exorbitante. Așadar, principiul egalității este încălcat prin crearea unui regim privilegiat operatorilor economici care dispun de resurse financiare substanțiale.

13. Cel de-al doilea aspect sub care este neconstituțional textul criticat este plasarea autorității contractante pe un plan superior operatorului economic, aceasta fiind scutită de la plata cauțiunii. Autoritatea contractantă ar fi fost pusă în situația de a achita cauțiune în ipoteza în care aceasta ar fi formulat cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de Consiliu sau instanță. În această ipoteză, cauțiunea este în cuantum de 50% din cauțiunea prevăzută la alin. (1), respectiv 1% din valoarea estimată/stabilită a contractului.

14. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază, în dosarele nr. 242D/2019 și nr. 263D/2019, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. În acest sens se arată că dispozițiile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, având în vedere că valoarea cauțiunii este aceeași pentru toți operatorii economici care înțeleg să formuleze contestații în condițiile prevăzute de art. 49 din Legea nr. 101/2016. Opțiunea de a participa la una sau la mai multe proceduri de achiziție publică și de a formula una sau mai multe contestații aparține fiecărui operator economic. Susținerea conform căreia valoarea cauțiunii este exorbitantă este neîntemeiată, aceasta fiind de doar 2% din valoarea estimată a celui mai mare contract subsecvent ce se intenționează a se atribui în baza acordului-cadru, dar nu mai mult de 220.000 lei.

16. Participarea la o procedură de achiziție publică presupune o capacitate economică și financiară adecvată, iar în măsură în care operatorul economic participant la procedură pretinde că are capacitatea de a executa un contract de o anumită valoare, se presupune că acesta poate indisponibiliza, pentru o perioadă de timp, 2% din valoarea contractului.

17. Este neîntemeiat și argumentul reclamantei referitor la necesitatea indisponibilizării unor sume de bani. Astfel cum se arată în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2018, modalitatea de depunere a cauțiunii și forma acesteia sunt variate, fiind permisă depunerea ei atât la Trezorerie, CEC Bank, cât și la orice altă instituție de credit, precum și constituirea cauțiunii prin instrumente financiare care pot servi ca instrumente de plată cu acordul autorității contractante. În acest sens este art. 1.058 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

18. Obligația de plată a cauțiunii nu contravine nici dispozițiilor art. 21 din Constituție. Instituirea obligației de plată a cauțiunii urmărește un scop legitim, respectiv reducerea riscului depunerii unor contestații neîntemeiate, „având în vedere numărul ridicat de contestații neîntemeiate depuse de operatorii economici interesați, atât pe cale administrativ-jurisdicțională la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.), cât și pe cale judiciară la instanțele

judecătorești competente, care au condus la prelungirea sau anularea unor proceduri de atribuire cu impact negativ atât asupra derulării activității autorităților contractante, cât și asupra derulării unor proiecte de investiții majore finanțate atât de la bugetul de stat, cât și din fonduri europene”, astfel cum se menționează în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2018.

19. Scutirea autorităților contractante de obligația de depunere a cauțiunii nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât acestea din urmă prevăd egalitatea în drepturi a cetățenilor, nu egalitatea în drepturi între cetățeni și autoritățile publice. Nici nu s-ar justifica obligarea autorităților contractante la plata cauțiunii, din moment ce obligația de plată a cauțiunii a fost instituită tocmai pentru protejarea autorităților contractante, în vederea reducerii riscului formulării unor contestații neîntemeiate care să conducă la tergiversarea procedurilor de atribuire.

20. În Dosarul nr. 415D/2019, instanța apreciază că prevederile legale criticate încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, dar și art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție. Dispozițiile legale criticate stabilesc numai în sarcina persoanei care se consideră vătămată și care a formulat contestație în condițiile art. 8 sau art. 49 din Legea nr. 101/2016 obligația de achitare a cauțiunii, în timp ce autoritatea contractantă este scutită de la plata cauțiunii, conform art. 61¹ alin. (9) din aceeași lege.

21. Așadar, legiuitorul creează o situație favorabilă autorităților contractante, deși în litigiile dintre stat (prin autoritățile și instituțiile publice) și particular acesta din urmă niciodată nu va beneficia de aceleași instrumente pentru probarea susținerilor. Or, principiul consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție este respectat doar atunci când părțile care se găsesc în situații identice sau egale beneficiază de același tratament juridic.

22. Mai mult, cauțiunea datorată de persoană se raportează la valoarea estimată sau stabilită a contractului de achiziție publică (2% din această valoare), ceea ce reprezintă în fapt o sumă considerabilă. Nedepunerea acesteia este sancționată cu respingerea cererii ca inadmisibilă.

23. În consecință, tribunalul apreciază că prin reglementarea instituției cauțiunii în maniera prevăzută de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 se împiedică accesul la justiție, deoarece neplata cauțiunii împiedică instanța să analizeze cererea dedusă judecătii.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 4 iunie 2018, și care au următorul conținut:

„(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;

b) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 88.000 lei;

c) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei;

d) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 880.000 lei.

(2) În cazul unei proceduri de atribuire a acordului-cadru, prevederile alin. (1) se raportează la valoarea estimată a celui mai mare contract subsecvent ce se intenționează a se atribui în baza acordului-cadru respectiv.

(3) În cazul în care contestația a fost respinsă de către Consiliu, persoana care se consideră vătămată care utilizează calea de atac în condițiile art. 29 sau art. 51 alin. (3), după caz, nu trebuie să constituie o cauțiune suplimentară.

(4) În cazul în care calea de atac reglementată de art. 29 sau art. 51 alin. (3) este utilizată de o altă persoană decât cea care a constituit cauțiunea conform alin. (1), pentru soluționarea plângerii sau recursului, după caz, trebuie constituită în prealabil o cauțiune egală cu 50% din cauțiunea prevăzută la alin. (1).

(5) Cauțiunea depusă se restituie, la cerere, după soluționarea prin hotărâre definitivă a plângerii, respectiv după încetarea efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.

(6) Cauțiunea se restituie celui care a depus-o, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii sau, după caz, de la data încetării efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.

(7) Consiliul sau instanța, după caz, se pronunță asupra cererii de restituire a cauțiunii cu citarea părților, printr-o încheiere supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară. Recursul este suspensiv de executare.

(8) În situația în care nu sunt aplicabile prevederile de la alin. (5)–(7), cauțiunea se constituie venit la bugetul de stat la împlinirea termenului de 3 ani calculat de la data la care aceasta putea fi solicitată.

(9) Sunt scutite de la depunerea cauțiunii autoritățile contractante.”

28. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind principiul egalității în fața legii și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, și Decizia nr. 750 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2016, paragrafele 25 și 26) s-a mai pronunțat asupra unei soluții legislative similare celei supuse controlului de constituționalitate.

30. Astfel, în ceea ce privește raportarea la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea a reținut că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Stabilirea unei asemenea condiționări, prin instituirea unei garanții de bună conduită, nu încalcă art. 21 din Constituție, având în vedere necesitatea fluidizării procedurii de atribuire a contractelor de achiziții publice și protejării autorităților contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care tind să modifice scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice.

31. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ca urmare a faptului că prevederile legale criticate impun obligația constituirii garanției de bună conduită doar pentru una dintre părțile litigiului în materie de achiziție publică, anume operatorul economic participant, nu și în sarcina autorității contractante, Curtea, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată, a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât, astfel cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. De altfel, o eventuală comparație între contestator și autoritatea contractantă nici nu s-ar putea susține câtă vreme garanția de bună conduită a fost instituită tocmai pentru a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător al participantului la procedură, respectiv al contestatorului.

32. Statul are obligația să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național, aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene. Totodată, funcționarea economiei de piață și aplicarea principiilor care îi sunt proprii nu exclud, ci, dimpotrivă, presupun stabilirea și respectarea anumitor reguli de natură să îi protejeze pe toți participanții la circuitul economic. În același sens este Decizia nr. 211 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 8 iunie 2004.

33. Considerentele din deciziile menționate care se referă la prevederi legale care instituiau o garanție de bună conduită sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în privința prevederilor Legii nr. 101/2016 care instituie o cauțiune. Cuantumul cauțiunii

prevăzute de lege este rezonabil, legiuitorul impunând și un prag maxim până la care poate fi fixată cauțiunea, iar opțiunea acestuia este pe deplin justificată. Contractele de achiziții publice presupun, de cele mai multe ori, efectuarea de lucrări publice cu un anumit grad de complexitate. Nu orice operator economic are capacitatea logistică și financiară de a efectua aceste lucrări, mai ales că, de cele mai multe ori, mecanismul de efectuare a lucrărilor presupune investiții inițiale ale operatorului economic ce sunt decontate ulterior de stat. Așadar, operatorii economici nu se află în aceeași situație juridică, ei neavând toți aceeași capacitate economică de realizare a obiectivelor vizate de contractele de achiziții publice.

34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică.

35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim.

36. De asemenea, Curtea constată că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014).

37. În aceste condiții, pentru argumentele mai sus arătate, instanța de contencios constituțional constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 și 21.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea IAC Management — S.R.L. din București în dosarele nr. 44.371/3/2018, nr. 43.504/3/2018 și nr. 44.912/3/2018 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

38. Distinct de cele de mai sus, instanța de contencios constituțional reține că, la nivel european, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a avut ocazia să se pronunțe cu privire la compatibilitatea dintre legislația Uniunii Europene și art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, în ceea ce privește instituirea unei garanții de bună conduită.

39. Astfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Hotărârea din 15 septembrie 2016, pronunțată în cauzele C-439/14 și C-488/14, *S.C. Star Storage — S.A. Împotriva Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI)(C-439/14)*, și *S.C. Max Boegl România — S.R.L., S.C. UTI Grup — S.A., Astaldi Sp.A., S.C. Construcții Napoca — S.A. împotriva R.A. Aeroportul Oradea, S.C. Porr Construct — S.R.L., Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, S.C. Col-Air Trading — S.R.L., AVZI — S.A., Trameco — S.A., Iamsat Muntenia — S.A. (C-488/14)*, că articolul 1 alineatele (1)—(3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, și articolul 1 alineatele (1)—(3) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, citite în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care condiționează admisibilitatea oricărei căi de atac împotriva unui act al autorității contractante de obligația reclamantului de a constitui garanția de bună conduită pe care o prevede în beneficiul autorității contractante, din moment ce această garanție trebuie să îi fie restituită reclamantului indiferent de soluția pronunțată în calea de atac.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 825

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Varga Attila în Dosarul nr. 6.116/305/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.462 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în sală este prezentă doamna Pora Erika, traducător autorizat de limba maghiară.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016 și nr. 483 din 30 iunie 2016, despre care se arată că sunt aplicabile în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.116/305/2016, **Curtea de Apel Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Varga Attila într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel formulat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sfântu Gheorghe împotriva unei sentințe penale referitoare la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 479 și ale art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care modalitatea de executare a pedepsei este stabilită în urma aplicării dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, adică în urma revocării amânării executării unei pedepse pronunțate anterior. Totodată, autorul excepției susține că sintagma „conducătorul parchetului care a emis acordul”, din cuprinsul prevederilor art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală, încalcă art. 131 alin. (2) din Constituție, întrucât art. 56 din Codul de procedură penală și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară nu reglementează competența procurorului de a „emite” acorduri de recunoaștere a vinovăției, acordul de recunoaștere a vinovăției fiind un element de justiție negociată încheiat de procuror și de inculpat. De asemenea se susține că

dispozițiile legale menționate anterior nu reglementează competența procurorului de a încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției, motiv pentru care prevederea acestei atribuții în cuprinsul Părții speciale a Codului de procedură penală, în condițiile în care acestea nu se regăsesc în Legea nr. 304/2004 și în Partea generală a Codului de procedură penală, încalcă principiul separației puterilor în stat, principiul autonomiei procurorilor și dreptul la un proces echitabil. Se susține că textele criticate contravin prevederilor art. 126 din Constituție, întrucât reglementează exercitarea de către procuror a unor atribuții care aparțin sferei instanțelor judecătorești. Se arată că, potrivit art. 88 alin. (3) din Codul penal, amânarea aplicării pedepsei este atributul exclusiv al instanței judecătorești, la fel ca aplicarea pedepsei și dispoziția de executare a pedepsei, iar lăsarea acestora la aprecierea exclusivă a procurorului încalcă dispozițiile constituționale invocate, constituind o ingerință a puterii executive în atribuțiile puterii judecătorești, de natură a încălca principiul separației puterilor în stat. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016, despre care se afirmă că este aplicabilă și în ipoteza invocată în prezenta cauză. Se arată că acordul de recunoaștere a vinovăției, revocarea amânării aplicării pedepsei, aplicarea pedepsei și ordinul judecătoresc de executare a pedepsei sunt instituții juridice distincte, care sunt aplicate de către organe judiciare diferite, conform unor proceduri specifice, motiv pentru care prin acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi stabilit cuantumul pedepsei doar în acele cazuri în care nu se pune problema revocării amânării unei pedepse anterioare, revocare care este atributul exclusiv al instanțelor de judecată.

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** opinează că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează în sensul că i-ar permite procurorului ca, în cadrul procedurii încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, să dispună revocarea amânării aplicării pedepsei stabilite pentru o infracțiune concurrentă printr-o hotărâre judecătorească definitivă anterioară, aplicarea acestei pedepse și contopirea ei, conform art. 40 alin. (1) și art. 39 din Codul penal. Se susține că o asemenea interpretare este contrară prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție. Se arată că revocarea amânării aplicării pedepsei, prevăzută la art. 88 alin. (3) din Codul penal, implică aplicarea pedepsei în cauză pentru a putea fi ulterior contopită cu cea stabilită prin acordul de recunoaștere a vinovăției pentru infracțiunea comisă. Însă aplicarea pedepsei, chiar dacă este stabilită printr-o hotărâre judecătorească anterioară, este atributul exclusiv al judecătorului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Sunt invocate considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 483 din 30 iunie 2016.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 483 din 30 iunie 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 479: „*Acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, respectiv felul măsurii educative ori, după caz, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei.*”;

— Art. 482 lit. h): „*Acordul de recunoaștere a vinovăției cuprinde: [...] h) felul și cuantumul, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat; [...]*”;

— Art. 484 alin. (1): „*Dacă acordului de recunoaștere a vinovăției îi lipsește vreuna dintre mențiunile prevăzute la art. 483 sau dacă nu au fost respectate condițiile prevăzute la art. 483, instanța dispune acoperirea omisiunilor în cel mult 5 zile și sesizează în acest sens conducătorul parchetului care a emis acordul.*”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești și ale art. 131 alin. (2) referitoare la rolul Ministerului Public.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia, în ipoteza prevăzută la art. 88 alin. (3) din Codul penal, a săvârșirii unei noi infracțiuni, cu intenție sau cu intenție depășită, până la expirarea termenului de supraveghere, infracțiune pentru care se încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, revocarea amânării aplicării pedepsei este de competența procurorului care încheie acordul, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută.

15. În acest sens, Curtea reține că dispozițiile art. 88 alin. (3) teza întâi din Codul penal prevăd faptul că, dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, infracțiune pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Din interpretarea literală a prevederilor art. 88 alin. (3) din Codul penal rezultă că revocarea amânării aplicării pedepsei, ca urmare a constatării săvârșirii unei noi infracțiuni, în condițiile anterior menționate, este de competența exclusivă a instanței de judecată, iar din folosirea de către legiuitor în cuprinsul acestora a sintagmei „*instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei*” se deduce că această soluție nu este una facultativă, ci obligatorie, nefiind lăsată la aprecierea instanței. Mai mult, potrivit prevederilor art. 88 alin. (3) teza finală, pedeapsa aplicată de instanța de

judecată ca urmare a revocării amânării aplicării pedepsei și pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni.

16. În aceste condiții, ipoteza invocată de autorul excepției de neconstituționalitate, în care pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de supraveghere inculpatul dorește să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, conform prevederilor art. 478 din Codul de procedură penală, se impune coroborarea prevederilor legale referitoare la instituția procesuală penală anterior menționată cu cele ale art. 88 din Codul penal. Astfel, la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, procurorul poate avea în vedere doar noua infracțiune săvârșită, fără a putea negocia cu inculpatul o soluție cu privire la întreaga sa situație procesuală, întrucât aceasta ar presupune constatarea de către procuror a obligativității revocării amânării executării pedepsei, precum și aplicarea de către acesta a dispozițiilor art. 88 din Codul penal, inclusiv a prevederilor legale referitoare la sancționarea concursului de infracțiuni în cazul revocării amânării pedepsei, care, astfel cum s-a arătat mai sus, sunt de competența exclusivă a instanței de judecată.

17. Prin urmare, în ipoteza analizată, procurorul va putea sesiza instanța competentă, conform art. 483 din Codul de procedură penală, numai în privința acordului încheiat cu privire la infracțiunea săvârșită de inculpat în cursul termenului de supraveghere dispus potrivit art. 86 din Codul penal. Conform art. 483 alin. (1) din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției, ca act de sesizare a instanței de judecată, trebuie să fie însoțit de dosarul de urmărire penală. Din cuprinsul acestuia din urmă, instanța va lua act de situația juridică a inculpatului, respectiv de existența condițiilor prevăzute la art. 88 alin. (1) din Codul penal, urmând să procedeze la revocarea amânării aplicării pedepsei. Astfel, dacă va proceda la admiterea acordului de recunoaștere a vinovăției, conform art. 485 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, instanța va fi obligată să țină cont de pedeapsa stabilită prin acord și, totodată, să aplice prevederile art. 88 alin. (3) teza finală din Codul penal, aspect care va determina ca, în aplicarea prevederilor art. 39 alin. (1) lit. b)—e) din Codul penal, la stabilirea pedepsei celei mai mari, să fie avută în vedere, pentru infracțiunea comisă ulterior dispunerii amânării aplicării pedepsei, pedeapsa prevăzută în acordul de recunoaștere a vinovăției.

18. Aspectele mai sus analizate constituie însă chestiuni ce țin de domeniul interpretării și aplicării legii, nevizând constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

19. Având în vedere aspectele anterior arătate, interpretarea dată de autorul excepției de neconstituționalitate dispozițiilor legale criticate este contrară prevederilor art. 88 alin. (3) din Codul penal. De altfel, încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției cu încălcarea prevederilor legale este sancționabilă, conform art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, instanța sesizată cu încheierea acestuia putând să respingă acordul, dacă apreciază că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat este nelegală. Așa fiind, ipoteza juridică invocată în susținerea excepției constituie, mai degrabă, o greșeală de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, și nu o problemă de constituționalitate, aspect care ar atrage respingerea excepției ca fiind inadmisibilă.

20. Referitor la criticile de neconstituționalitate ce vizează instituția acordului de recunoaștere a vinovăției, în ansamblul său, Curtea reține că dispozițiile art. 478—488 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 483 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 17 noiembrie 2016, paragrafele 14—22, prin care a constatat că, alături de judecata pe baza recunoașterii învinuirii, prevăzută

la art. 377 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă una dintre instituțiile procesual penale specifice sistemului procesual adversarial, introdusă de legiuitor în Codul de procedură penală în vigoare. Acordul de recunoaștere a vinovăției constituie o excepție de la principiul aflării adevărului, specific sistemului continental de drept, care obligă organele judiciare să facă toate demersurile pentru stabilirea corectă a situației de fapt, în toate cauzele. Această excepție a fost instituită de legiuitor, care, în acest fel, a acordat prioritate în aplicare principiului oportunității, caracteristic sistemului de drept anglo-saxon, care, prin abordarea pragmatică a înfăptuirii justiției, conduce, în unele cazuri, într-un mod mai eficient, la același rezultat, respectiv la aplicarea unor pedepse persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Aceleași aspecte au fost reținute de legiuitor în Expunerea de motive a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, conform căreia introducerea acordului de recunoaștere a vinovăției în legislația românească presupune o schimbare radicală a procesului penal român ce are ca scop reducerea duratei judecării cauzelor și simplificarea activității organelor de urmărire penală, cu consecința reducerii costurilor actului de justiție pentru toate părțile, dar, în mod special, pentru stat, care, prin justiția negociată, economisește resurse bănești și umane esențiale. Prin urmare, acordul de recunoaștere a vinovăției este prezentat, în cuprinsul Expunerii de motive anterior menționate, ca aparținând unei viziuni legislative inovatoare, ce asigură soluționarea cauzelor într-un termen optim și previzibil, fiind, totodată, un remediu pentru înlăturarea deficienței constând în durata mare a soluționării cauzelor în România.

21. Curtea a reținut, totodată, că instituția procesual penală analizată a fost însă adaptată de legiuitor la cerințele dreptului continental. Astfel, acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat, conform prevederilor art. 478 alin. (1) și 480 din Codul de procedură penală, după punerea în mișcare a acțiunii penale, cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani, atunci când din probele administrate rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului. La încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, asistența juridică este obligatorie. Ca efect al încheierii sale, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Conform art. 478 alin. (1) din Codul de procedură penală, titularii acordului de recunoaștere a vinovăției sunt inculpatul și procurorul, acordul putând fi inițiat, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, de oricare dintre aceștia, limitele încheierii sale fiind stabilite prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior, conform art. 478 alin. (4) din Codul de procedură penală. Potrivit art. 479 din același cod, obiectul acordului îl constituie recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală; acesta privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, respectiv felul măsurii educative ori, după caz, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Potrivit art. 481 și 483 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției se încheie în formă scrisă și constituie act de sesizare a instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Conform art. 485 din Codul de procedură penală, aceasta admite sau respinge acordul de recunoaștere a vinovăției, printr-o procedură publică, la care sunt citați inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată, procedură în urma căreia, după ascultarea procurorului, a inculpatului și a avocatului acestuia, precum și, dacă sunt prezente, a celorlalte părți și a persoanei vătămate, instanța se pronunță prin sentință, potrivit art. 484 din Codul de

procedură penală. Sentința astfel pronunțată poate fi atacată cu apel, conform art. 488 din Codul de procedură penală, în termen de 10 zile de la comunicare, de către procuror, inculpat, celelalte părți și persoana vătămată. Mai mult, în cazul respingerii de către instanță a acordului de recunoaștere a vinovăției, soluționarea cauzei se face potrivit normelor procesual penale cu caracter general, conform art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală. Prin art. II pct. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, limita de 7 ani a pedepsei închisorii, prevăzută la art. 480 alin. (1) din Codul de procedură penală, a fost extinsă la 15 ani.

22. Curtea a constatat că, astfel reglementat, acordul de recunoaștere a vinovăției constituie o instituție de drept procesual penal ce asigură toate garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și în situația prevederii de către legiuitor, în contextul acestei instituții, a dreptului procurorului de a iniția acest acord, cu avizul procurorului ierarhic superior, potrivit art. 478 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, precum și a dreptului acestuia de a stabili felul, cuantumul și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, potrivit art. 482 lit. h) din Codul de procedură penală. Aceasta, întrucât acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat între procuror și inculpat, în condițiile arătate de autorul excepției, este supus controlului instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, care poate să îl admită sau să îl respingă, conform procedurii analizate, iar, împotriva sentinței astfel pronunțate, părțile interesate pot formula apel.

23. Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție.

24. Pentru aceleași motive, Curtea a constatat că nu este încălcat nici principiul separației puterilor în stat și nici principiul separației funcțiilor judiciare, întrucât înfăptuirea actului de justiție, chiar și în urma încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, are loc cu controlul instanței judecătorești, care, printre altele, conform art. 485 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în cazul respingerii acordului dispune judecarea cauzei potrivit dispozițiilor procesual penale cu caracter general.

25. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 126 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că acestea interzic înființarea de instanțe extraordinare, permițând înființarea, prin lege organică, de instanțe specializate, în anumite materii, motiv pentru care Curtea constată că această normă constituțională nu este incidentă în cauză.

26. Referitor la critica potrivit căreia art. 56 din Codul de procedură penală și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, nu reglementează competența procurorului de a încheia acordul de recunoaștere a vinovăției, de a stabili pedepse și modalități de executare, de a renunța la aplicarea unor pedepse sau de a dispune amânarea executării pedepselor, Curtea a reținut că acordul de recunoaștere a vinovăției este o procedură specială, fiind plasată de către legiuitor în cuprinsul titlului IV al părții speciale a Codului de procedură penală (intitulat „Proceduri speciale”), ca o excepție de la dispozițiile art. 56 din același cod, excepție care oferă însă garanțiile procesuale specifice drepturilor fundamentale invocate în prezenta cauză. Pentru acest motiv, Curtea a constatat că legiuitorul a reglementat competența procurorului de încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției, conform exigențelor constituționale specifice drepturilor anterior referite.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența mai sus analizată, atât considerentele, cât și soluția din Decizia nr. 483 din 30 iunie 2016, precitată, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Pentru motivele mai sus invocate, Curtea reține că prevederile art. 479, art. 482 lit. h) și art. 484 alin. (1) din Codul

de procedură penală sunt în acord cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, acestea neîncălcând dispozițiile legale referitoare la instanțele judecătorești și la rolul Ministerului Public din cuprinsul Legii fundamentale.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Attila Varga în Dosarul nr. 6.116/305/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 479, art. 482 lit. h) și ale art. 484 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru completarea art. 214 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 14/2018

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite prezentul ordin.

Art. I. — La articolul 214 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 14/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 și 212 bis din 8 martie 2018, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În scopul aplicării prevederilor alin. (6), personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului are obligația de a comunica, în scris, personalului care asigură escortarea și însoțirea persoanei private de

libertate informații privind existența unei afecțiuni medicale care impune utilizarea tărgii sau căruciorului pentru deplasarea persoanei private de libertate ori cu privire la existența unor afecțiuni ale membrilor superioare din zona supusă încătușării.

(8) Personalul care asigură escortarea și însoțirea persoanei private de libertate are obligația de a respecta recomandările personalului medical, indiferent de rețeaua medicală din care face parte.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 21 aprilie 2020.
Nr. 64.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR Nr. 432 din 11 martie 2020	MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE Nr. 734 din 30 martie 2020	MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE Nr. 1.851 din 10 aprilie 2020
---	---	--

ORDIN
pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2020 al Societății Comerciale
„Exploatare Sistem Zonal Prahova” — S.A.

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.564/CA din 24 februarie 2020, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, precum și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Societății Comerciale „Exploatare Sistem Zonal Prahova” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor
și pădurilor,
Costel Alexe

Ministrul muncii
și protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE”

Operatorul economic: SOCIETATEA COMERCIALĂ „EXPLOATARE SISTEM ZONAL PRAHOVA” — S.A.

Sediul/Adresa: municipiul Ploiești, str. Gh. Gr. Cantacuzino nr. 304

Cod unic de înregistrare: 18856244

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunerii an 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	34.000
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	33.990
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	10
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	32.815
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	32.775
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	11.246
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	380
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	19.189
		C0 Cheltuieli de natură salarială (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	17.242
		C1 ch. cu salariile	12	15.482
		C2 bonusuri	13	1.760
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.557
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	390
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	1.960
	2	Cheltuieli financiare	19	40
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	1.185
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	190
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	995
	1	Rezerve legale	27	59
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	936
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	468
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunerii an 2020
0	1	2	3	4
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	468
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	468
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	10.289
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	7.168
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	296
	2	Nr. mediu de salariați total	51	285
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	4.815
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	4.592
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	119,26
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	119,26
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	965
	9	Plăți restante	58	155
	10	Creanțe restante	59	1.000

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI Nr. 758 din 19 martie 2020	MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE Nr. 1.872 din 21 aprilie 2020	MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE Nr. 769 din 6 aprilie 2020
---	--	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea de Administrare a Participațiilor în Energie — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea de Administrare a Participațiilor în Energie — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
energiei și mediului
de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și
protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
SOCIETATEA DE ADMINISTRARE A PARTICIPAȚIILOR ÎN ENERGIE — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	516.044
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	0
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	516.044
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	43.066
	1	Cheletuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	37.632
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	5.307
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	23.203
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	7.665
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	5.146
		C1 ch. cu salariile	12	4.290
		C2 bonusuri	13	856
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	2.354
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	165
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	1.457
	2	Cheletuieli financiare	19	5.434
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	472.979
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	472.979
	1	Rezerve legale	27	23.018
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	449.961
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	500
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	225.230
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	225.230
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3	4
	g	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	224.730
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	1.077.317
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	878.837
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	40
	2	Nr. mediu de salariați total	51	40
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	9.648
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	9.648
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	0
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	83
	9	Plăți restante	58	0
	10	Creanțe restante	59	0

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.040/2018 privind stabilirea operațiunilor care dau dreptul la debitarea contului de TVA

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2019 privind modificarea unor acte normative și stabilirea unor măsuri în domeniul agriculturii, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 797.501 din 4 martie 2020,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.040/2018 privind stabilirea operațiunilor care dau dreptul la debitarea contului de TVA, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.069 din 18 decembrie 2018, se abrogă.

Art. 2. — Direcția generală executării silite cazuri speciale și structurile teritoriale din cadrul acesteia, Direcția generală de

administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale teritoriale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 16 aprilie 2020.
Nr. 945.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

